

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 kor
 Fél évre 4 kor
 Negyed évre 2 kor
 Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Nyitlittér pótlásra 50 fillér.

Feloldó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.Kiadó és lap tulajdonos:
STRAUSZ SÁNDOR.

Tavaszi.

Még csak telünk sem volt, a hóhéher hóborította látóhatárt még csak meg sem szokhatta a szemünk s ime már itt van, pompázatos virulásában a tavasz, a természet ujjáéledésének legszebb, legpoétikusabb szimbóluma.

Itt a kikelet! Tavasz van újra. Zöldel az erdő, a rét, a pagony s a madarak vidám éneke váltja fel a szomorú kihalt magános helyeket. Ujra dicshimnusz zeng a szárnyas sereg alkotójának, újból felhangzik a háláadó fohász picinyke csőrökön keresztül, hogy újra megjött a várva várt s ime oly korán érkezett tavasz, a mindent felüdítő, mindent feltámasztó pompázatos kikelet.

S künn fényes kévében tűzcsóvákat bocsájt ki a nap. Sugárzó jókedvet varázsol az elszomorodott emberi kedélyekbe. Bevilágít mindent hóhéher fényével, bearanyozza elkopott lelkünk. Új színeket, friss hangulatokat visz lelkünkbe s a sötét gyász színét is rózsaszínűre festi, a legszomorubb kedélyeket felvidítja.

Itt a tavasz! A szerelmesek, az együttérzők soha el nem muló korszaka. A sziv gyorsabban dobog, a vér sebesebben lüktet az erekben. A szívek egymást kívánják, az ifjuság egymásért remeg. Oh Istenem, minő gyönyörűek a te műveid! Van-e szebb, istenibb színjáték a természet örökös, egyforma s a mellett mindig új változatokkal felruházott elváltozásainál? Képzeltetünk valami szin pompásabb dolgot az újraéledő, megújuló természetnél? Láthat-e szemünk kedvesebbet, mint a bimbózó virágokat, a rügyező fákat, a serkedő vetést? Nyújthat-e emberi kéz alkotása oly gyönyörűséget, mint a minőt a lány tavaszi fuvalat selymes érintése okozhat. Mi igazgathja fel a petyhüdt kedélyeket, az elernyedt, enervált idegzeteket annyira, s oly élettelő módon, mint a beképzontő új tavasz sulyos földszaga? Mi bírhat oly nagy hatalommal, mint a minővel a kikelet mindent megáld, s kinek áll módjában hasonló csodatetteket mivelhetni, mint a minőt a természet feltámasztásával produkál az örökös Istenség?

Itt a tavasz! S a mi nyomott hangulatunk is felenged. Mint a hogyan a folyóvizek, kised csermelyek hátát beborító jégpáncél felenged a tavaszi napsugár ellenállhatatlan lüszes csókjának, épen úgy a mi kedélyállapotunk is felszabadul azok alól a sulyos gondok alól, melyeket a természet különböző szeszélyes viselkedése ebben az esztendőben reánk rakott. Most már nincs mitől félnünk, nincs mitől rettegnünk. A vetések

korai kifagyása, avagy egyéb a rendellenes időjárás folyamánként fellépő bajok immár elmúltak felőlünk. Egy új tavasz, szebb jövőndő aranyos káprázata integet felénk. Egy boldogabb korszak, egy vidámabb jövő. Dus aratás jutalmazza a munkás kezét. A verejtékes szorgalom előyeri gyümölcsét, a bevetett mag kamatokkal fizet. S ha mélyebbre szántottuk az ugart, az a gazdának megszolgálja kitarló munkásságáért.

Nem búsul a gazda, nem szomorú a magyar s vidám nyárral gazdag őst jósló a tapasztalal. S felderül végre a magyarnak is. Felderül a szerencsecsillaga, mert eléri célját, melyért oly sokáig küzdött. Eléri azt, mire mindig, unos-untalan vágyakozott.

Itt a tavasz! A lány selymes fuvalatok gyönyörű melódiákat dudolnak lelkünkbe s az megleik új regénységgel, új igyekezettel, egy szebb, egy dicsőbb cél küzdelmeire. A reménység zöld fája telve rügyekkel, piros bimbókkal, melyek mind mind az ujjáéledés, a feltámasztás gyönyörű misztériumait testetik meg. Új élet serked a szervezetekben, új kedv, új törekvés vibrál, a levegőben minden újja élet, minden új kedvre derül.

Itt a tavasz s a mi reménységeink is újra élédnek, egy szebb egy boldogabb korszak eljövételére.

Az utolsó nemesi felkelés.

(Országos ünnep.)

Még benne vagyunk március idusának forró hangulatában és már ismét újabb, nagy és emlékezetes évforduló megünneplésére készül az egész ország népe. Ez az országos ünnep, mely az utolsó nemesi felkelés hő tükrét helyezi a nemzet elé, egyben rehabilitálni óhajja az abban részt vett apáinkat, kiket gyávasággal vádolt és bélyegzett meg gyűlöletes ellenségünk: Ausztria.

A múlt évben volt száz éve annak, hogy egész Európán győzedelmes vonult keresztül a francia kard; Napoleon lábainál feküdtek a legnagyobb birodalmak.

Az újkori világhódító a Habsburgok trónját is le akarta dönteni; a megsemmisülés veszedelme fenyegette Ausztriát.

I. Ferenc császár fegyverbe szólította a magyar nemességet trónja megmentésére, Ausztria védelmére.

A harc kimenetele ismeretes: Napoleon megsemmisítette az osztrák haderőt és Ausztria csúfos vereséget az inzurgenekre hárlotta, ezeket állította pellengére és vádolta meg gyávasággal.

Osztrák források nyomán irt történelmi munkák egész sorozata száz esztendőn ke-

resztül kompromittálta a magyar nemzet vilézi bátorságát, sőt akadtak magyar történetírók is, akik egyetértve az osztrák felfogással, az utolsó nemesi felkelést nemzetünk és hazánk szégyenére állították be a világtörténelembe.

Ausztria, mely a múlt évben nagy ünnepek rendezésével adózott az 1809-iki háboruban elesett osztrák katonák emlékének s a csatát veszített János főherceget úgy igyekezett feltüntetni, mint a legjelesebb hadvezért, megismételte vádjait: gyávasággal bélyegzvéen meg a magyar inzurgeneket.

Magyarország hazafias vármegyei ez év május havában a Győr melletti Kismegyeren rendeznek országos ünnepséget az utolsó nemesi felkelés emlékeztetésére s ennek az ünnepélynek az ad rendkívüli dísz, hogy egy olyan történelmi munkát ad a nemzet kezébe és az egész művelt világnak, amely a száz éven át — osztrák lorrásból eredőleg — kompromittált inzurgeneket rehabilitálja.

Az utolsó nemesi felkelésben részt vett vármegyék jeles történelmírókat, dr. gontalvi Kiss István győrvármegyei főlevéltárost bízták meg az inzurkeció történetének megírásával.

Kiss István dr. nagybecsű munkája most került a könyvpiacra, amelynek csak egyetlen hibája van, hogy t. i. nem adták ki az összes művelt nemzetek nyelvén, megismertetve azokat az utolsó nemesi felkelés igaz történetével.

Lapunk szűk tere — sajnos — nem engedti, hogy a rendkívül becses, szinte szenzációszámba menő hatalmas történelmi munka anyagát kellően ismertessük és méltassuk, azt azonban, mint öröndetes tény, le kell szögeznünk, hogy az abban felhalmozott források szerint megjelölt adatok, okmánnyal igazolt tények megdöntik az osztrák történelmi irodalom hazugságait és egész Ausztriának szemébe vágja megbízhatatlanságát, a történelmi igazságok meghamisítását.

A mű vármegyéinket is közelebből érdekli, mert a megyei felkelő hadak szereplését is bőven ismerleti.

Alig jelent meg a nemzet becsületét közelebből érdeklő munka, mely nyomasztó érzéstől szabadította fel a nemzetet.

Az országos ünnepélyt rendező vármegyék méltóbb, szebb emléket nem állíthattak apáinknak, mint hogy a gyávaság bélyegét rólok levéve, a történelmi igazságnak megfelelően átutalták azt annak, akit megillet — az osztrák haderőnek.

Az utolsó nemesi felkelés nevezetes év-

Ne tétovázzék, ha fáj a feje,

:: hanem használjon azonnal ::

Beretvás-pastillát

amely 10 perc alatt a legmakacsabb migráint és fejtájt elmulasztja. Orvosok által ajánlva. Kapható minden gyógyszerárban. Ára 120. — Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesztén. 3 dobozzal ingyen postai szállítással. 637 19—25

fordulót ez év május havában ünnepli meg az ország és nemzet.

Ez az ünnepély most már fényes lehet, mert az utolsó nemesi felkelésben részt vett apáinknak az elismerés pompáját nyújtja, ezredéves dicsőségünket régi fényében ragyogtatja az inzurrekció története.

Az ünnepélyen, mely — mint már említettük — a Győr mellett Kismegyeren, a döntő ütközet színhelyén lesz, képviselietik magukat az inzurrekcióban részt vett összes vármegyék.

Goda Béla, győrvármegyei alispán elnöklete alatt egy uagy bizottság készíti elő az országos ünnepséget.

Színészet.

Nagypénteket leszámítva, színtársulatnak az egész héten permanenciában volt. Minden este játszottak, sőt a két husvétii ünnepen, leszállított helyarák mellett, délután is tartottak előadást. Soron voltak a hét folyamán a következő darabok: Izrael, színmű (szombaton), a Csókkirály, operette és Náni, népszínmű (vasárnapon), az Árendás zsidó, népszínmű és Az erdőszleány, operett (hétfőn), a Vig özevgy, Aranyvirág és Lilly operettek kedden, szerdán és csütörtökön s ismét Az erdőszleány operett pénteken.

Az előadások a szokott zsánerben folytak le. A színészek a már megszokott ambícióval játszottak. Rendes körülmények között nem is lenne sok mondani valók a színészet lezajlottáétól. Ujat úgy se mondhatnánk. A szorra került szindarabok nagyobb részét nemcsak az újabb termékek közül valók, de valamennyien nagymértékben alkalmasak voltak arra, hogy azokban színészeink képességüket, ügyességüket újból is igazolják.

S ha az elmúlt hét színházi eseményeivel ezúttal mégis behatóbban foglalkozunk, okozója Kállay Jolán, a Király-színház tagja, aki Fehér Vilmos igazgató meghívására Csáktornyaán három estén: a Vig özevgy, Aranyvirág és Lilly operettkben fellépett.

Nem hivatásunk Kállay Jolán szobrett-prímadonna játékát bíraltá tárgyává tenni; de mégis tollat ragadtunk, hogy krónikáisi tisztúknak eleget téve, a színház szenációjáról beszámoljunk. Mert ha a színtársulat minden egyes tagja teljes ambícióval vitte is bele a legparányibb, legjelentékenyebb szerepekebe is, mégis konstatálnunk kell, hogy Kállay Jolán játéka szokatlan tónust adott a három estének. S ezt nem az újság ingere idézte elő, de határozottan Kállay Jolán művésze. Minden mozdulata a kifogástalan vértel színésznőt árulta el. Temperamentuma életet lehel, mindent magával ragadó, minden ízében eleven volt. Bajos játékaival nemcsak a közönséget bilincselte le, de magával ragadta a színészeket is, olyannyira, hogy az első előadás kezdetén szintén észre lehetett a társulat tagjain venni egy bizonyos elfoglaltságot, ami azonban utóbb teljesen megszűnt, ami meg viszont a mi színészeink alapos készültsége mellett tesz tanuságot, akik még a fővárosi prímadonnaakkal is korrekt összejátekot produkálni tudnak.

Amit Kállay Jolán játékaóól általában kell elismernünk, ugyanezt mondhatjuk énekeóóól is. Hangjának kellemes lágyasága és üde színezete, mely mint a bársónyos kezek puha érintése cirógatta az elkábult fület s azok a kristálytisza csengő hangok, melyek éneke koloratúrájának oly tűnémenyszerű ragyogást kölcsönöztek: a legteljesebb hatást érték el. Hangjának hajlékonysága, pergő futamai, klasszikusban egyenesen trillái, szabatos szakklatói ama forszai Kállay Jolának, melyeket ez alkalommal is ragyogtatott s a melyekkel Csáktornyaán is a legmagasabb foku elismerést aratta.

Csáktornya közönsége mindenesetre hálás Fehér igazgatónak, hogy alkalmat adott neki Kállay Jolán játékában gyönyörködni; de Kállay Jolán is, azt hisszük, a legszebb emlékekkel távozott Csáktornyáról, mert meggyőződhetett az óváci ószinteségéről és nagyméreteiről, mellyel fellépését fogadták s tapsviharral megjutalmazták.

Ami pedig a színtársulat tagjait illeti, azokról is csak a leggyököbb elismeréssel szólhatunk, mert mult heti sikerükkel is csak öregbítették a jó vélemény, mellyel a közönség, fellépésük első perctől, az ő tisztesség, színvonalon álló játéuk felől magában kialakított.

— **Hirdetési árlajtés.** Csáktornya nagyközönség előjárásaga pályázatot hirdet a vasút felé vezető gyalogjárón hidépítésre. A hid ugyanolyan nagyságu mint a másik kettő és ugyanolyan anyagból. A keverék 1—4. A terv a közönséghez megtekinthető. Az ajánlatok t. é. április hó 5-ig, d. e. 10 óráig beadandók.

K Ü L Ö N F É L É K .

Ne kérdezd . . .

*No kérdezd oly sokszor,
Hogy szeretlek-e még.
Akkor is szeretlek,
Ha majd itt lesz a vég.*

*No kérdezd, örökké
Foglak-e szeretni,
Jól tudod sohasem
Tudnálak feledni.*

*No kérdezd, hogy meddig
Leszünk mi boldogok,
Addig mi csak nekem
Szól minden mosolyod.*

*No kérdezz óh semmit,
Mind úgy jó, ahogy van.
Te csak szeress tovább,
Amig szíved dobban.*

Agisz.

— **Husvét.** Gyönyörű verőfényes időben köszöntött be a kereszténység legáhtatosabb ünnepe, a husvét. Ragyogó, kellemes tavaszi napsugár emelte nemcsak az ünnepe ájtatosságát, de fényét is. A kedvező idő hatása érvényesült már a feltámadáskor. Egynehány ezerre tehető a hívők száma, kik a körmeneten résztvettek. A husvét ünnepe nemcsak az ájtatosság ünnepe, de a nagyobb arányú szórakozásokra is az első alkalom. Ezért e napon nemcsak a templomba özönlött az ájtatos közönség nagy sokasága, hol a 11 órai szent misén Varga Wolfgang hittanár elmélkedett a nap egyházi jelentőségéről, de az isteni szabad természetbe is törtettek sokan kifelé. S ha az idei husvét korán köszöntött is be, mégis százan és százan keresték fel a közelben lévő kirándulási helyeket. A vendéglők zajosak voltak s a hangulatot legkevésbé se mérsékelte a zöldelő természet hiánya, melyet a kirándulók a kalendárium színeiyéből a korai husvét miatt az idén nélkülözni kénytelenek voltak.

— **Kállay Kornélia távozása.** Kállay Kornélia, Fehér Vilmos színtársulatának kedvelt prímadonnája, április elsején a színtársulat kötelekéből kilépett. Az igazgatóval kölcsönösen felbontották a szerződést s így ezúttal már nem lesz részünk rokonszenves játékaiban. Távozásával egyidejűleg levelet kaptunk a művésznőtől, melyben a csáktornyai közönségtől búcsuzik s megköszöni a jóindulatot és szeretetet, mellyel a színházlátogatók elhalmozták s kéri a közönséget, hogy ebben a jóindulatában tartsa meg őt továbbra is. Szívesen hozzuk ezt nyilvánosságra, mert mi is teljes mértékben értékeltük mindenkor az ő színvonalon álló művészetét. S csak sajnáljuk, hogy nem lesz több szerencsénk hozzá. De nemcsak mi jelentjük ezt ki, de bizonyára sajnálni fogja az egész közönség is, elsősorban a hölgyek, kiknek Kállay Kornélia kedvence volt. Nem egy alkalommal tapasztalhatuk ezt s különösen utolsó fellépése alkalmával az Erdőszleányban, amikor kacsócskáikkal ő voltak a veznyelők s versenyre provokálták a férfiakat a tapsolásban — hanem a husvét délutáni Csókkirályban is, amikor virágcsokort nyújtáltak gyermekeikkel a nyílt színpadon, hogy a Csókkirály kedves csipkék Miskájával szemben rokonszenvüket így módon is kilejezésre juttassák.

— **Áthelyezésék a déli vasútnál.** A déli vasút igazgatósága Kaiser József felmentő, a katori állomás főnökét a Nagykanizsai állomás s Hagemann Ferenc ellenőrt a katori állomás főnökévé nevezte ki, illetőleg helyezte át.

— **Közönségnyelváltás.** A helybeli áll. elemi isk. céljaira a Csáktornyai Takarékpénztár 30, a szegény tanulók tanszereire a könyveire a Csáktornya-Védeki Takarékpénztár 30 s a Muraközi Takarékpénztár 20 K-t voltak kegyes adományozni. Amikor ezt a nyilvánosság elé hozom, mulaszthatatlan kötelességemnek tartom, hogy a szíves adományokéri a takarékpénztárak tek. igazgatóságainak köszönetet mondjak. Csáktornya, 1910. április 2-án, Polyák Mátyas igazgató.

— **Magyar név.** Kohn Samu csáktornyai zr. hitoktató és kiskoru leánya Magda, családi nevüket belügyminiszteri engedéllyel »Nyiri«-re változtatták át.

— **Széchenyi-ünnepély.** A helybeli polg. fiú- és leányiskola Széchenyi István gr. halálának felszázados évfordulója alkalmából ápr. 8-án d. e. 10 órákor ünnepélyt tart a következő programmal: 1. Himnusz; éneklő: a fiúiskola énekkara. 2. Megnyitó beszéd; tartja: Pataky Kálmán igazgató. 3. Tóth Kálmán: A megholt Széchenyi; szavalja Hirschmann Erzi IV. o. tanuló. 4. Ünnepi beszéd; tartja: Bencsák Richárd tanár. 5. Arany János: Széchenyi emlékezete; szavalja Zeller János III. o. tanuló. 6. Szózat; éneklő a fiúiskola énekkara. Az ünnepélyen vendégeket is szívesen lát a tantestület.

— **Telefonösszeköttetés Marburggal.** A marburgi kereskedők társulata körében mozgalom indult meg, mely Nagykanizsa és Marburg között egy direkt telefonvonal kiépítését célozza. Ez ügyben már érkekezlet is tartottak s nagy a kilátás arra nézve, hogy ez az összeköttetés létre is jön. Ebben az esetben természetesen Csáktornya is belesik a vonalba.

— **Eszküvő.** Beszedits Margit és Pécs Gyula polg. isk. tanár f. évi április hó 4-én d. e. tartják esküvőjüket a tapolcai rómk. kath. templomban.

— **Halley megjelent.** Halley üstökös már felűnt a látóhatáron. Szarajevóban vették észre legelőször mult csütörtökön a regeli órákban napfölkelté előtt.

— **A népiszkolák tűzbiztonsága.** A vallás- és közoktatásiügyi miniszterium valamennyi tanfelügyelőhöz, a közelmulban körrendeletet intézett az állami elemi népiszkolák tűzbiztonsága és a nővendékeknek szükség esetében való menekülése ügyében. A rendelet első részében részletes tűzrendészeti szabályokat tartalmaz az iskolapételek tűzbiztonságának megóvására, második részében beható utasításokat ad a tanítótestületnek a gyermekek kioktatására és a szükséges gyakorlatok rendezésére. A rendelet szerint a tanév elején az által három héten belül a tanuló ifjúság a tanító által kioktatandó az intézeti épület gyors elhagyásának módozataira. Az egyes osztályoknak kiképezése után kombinált gyakorlatok tartandók a többi osztályokkal. Minden iskolában negyedévenként próbárisztások tartandók. A rendelet szerint a tanuló ifjúság figyelmeltendő arra, hogy ilyen próbárisztások lesznek, de úgy, hogy azok időpontjáról ne legyen tudomása. Egy évben legalább egyszer füst mellett tartandó meg a próba, hogy a gyermekek komoly esetben a füstől meg ne ijedjenek és fel ne izguljanak. A rendelet részletesen megállapítja a riasztás és kivonulás módozatait, a tanító viselkedését és kimondja, hogy a tanító kivonuláskor az ajtó mellett áll fel, míg a tanulók mellette elvonulnak és helyét csak az utolsó gyermek távozása után hagyhatja el.

— **Az Alsórendva — muraszabati vasút.** Nagyon nehéz: n ütök nyélbe ezt a vasutat. Most, hogy a regedei csatlakozás nehézségén túlestek s az utólagos tárgyalások az Alsórendva-regedei vonal teljes kiépítését eredményezték, újabb akadályok toronyulnak, melyek az építés megkezdését hátráltatják. A zavart ezúttal a zalavármegyei érdekesség idézte elő, mely késedelmeskedésével a vasút kiépítését komolyan veszélyezteti.

Miután a vasvármegyei érdekltség attól tart, hogy a hosszú huza-vona következtében az osztrákok részéről eddig tapasztalt érdeklődés esetleg lelohadt a radkessburgi csatlakozást veszélyeztetelheti, a napokban Muraszombaton gyűlést tartott s kimondta, hogy eltekintve attól, hogy Alsóledva és Muraszombat között kiépül-e a vasút, a Muraszombat-regedei vasút kiépítéséhez mégis hozzáfog s az 59 ezer koronát, mit a teljes vasút kiépítésére megszavazott, magára a Muraszombat-regedei vasút építésére is fordítja. A késedelem és sürgetés ilyenformán konfliktust idézett elő, mely valószínűleg a zala- és vasvármegyei érdekltségek között való szakításra fog vezetni.

— **Áthelyezések.** Tóth Károly Déli Vasuti hivatalnok Csáktornyról Budára az üzletigazgatóságához ellenőrző közeggé, Wellwurm Vilmost Zalazentivánról Csáktornyára helyeztetett át.

— **Az utolsó nemesi felkelés.** Lapunk mai számában külön cikkben foglalkozunk az utolsó nemesi felkelés századik évfordulójára alkalmából rendezendő országos ünnepélyrel. Abban említés van téve dr. rugonfalvi Kiss István győrvármegyei főlevéltáros, jeles történelmi művéről, aki az inzurekcióban résztvevő vármegyék megbízásából megírta »Az utolsó nemesi felkelés« történetét a való tényeknek megfelelő adatok alapján. Az illusztrált, közel négy száz oldalra terjedő hatalmas munka most jelent meg. Rendkívül becsessé teszi Kiss István dr. művét, hogy a gyváság megszügyenítő bélyegétől felszabadítja az utolsó nemesi felkelést. Az osztrák történetírók ugyanis meghamisítva a való tényeket, az osztrák haderő vereségét a magyar inzureksek gyváságának tudták be. Ezzel szemben Kiss István dr. az elvesztettnek hitt Kisfaludy Sándor naplójával teljesen rehabilitálja az inzurekset. Az egész utolsó nemesi felkelésnek hű tükrét adó s vármegyénk közönségét, a késő unokákat is közelről érdeklő, gyönyörűen illusztrált mű ára 15 korona. Megrendelésre a következő címre küldendők: Kiss István dr. győrvármegyei főlevéltáros, Győr, Vármegyeháza.

— **Halálozás.** Mint részvétellel értesítünk, Kraschovetz Viktor, Kraschovetz Otó zrinylfalvai földbirtokos fia tegnap délelőtt 10 órakor hosszas szenvedés után 38 éves korában elhunyt. Holnap délelőtt 10 órakor temetik a drávavásárhelyi róm. kath. temetőbe. Kraschovetz József a Todor R. utóda helybeli cég volt tulajdonosa fivérért gyászolja benne. Nyugodjék békében!

— **Blériot Nagykiszán.** A Blériot gép felszállásából aligha lesz valami Nagykiszán. A részvénytársaság nagy feltételeket szabott a felszállás tekintetében. Ügyészolva azt akarja, hogy Nagykiszána legyen a vállalkozó. Ebből kifolyólag a város adjon alkalmas területet, állítson tribünöket — persze a maga költségén; csináljon reklámot ugyanígy; gondoskodjék nyomtatványokról, jegyekről, plakátokról a maga részjére; eszközölje a jegyek elárúsítását, pénzbeszedést stb. Szóval az egész felszállást rendezze s adjon 12 ezer K-t a részvénytársaságnak s azután még a bevétel felét. Ebbe persze a város nem megy bele s így a dolog alighanem dugába dől.

— **Tíz éves találkozó.** Felkérem mindazon tanulóársaimat, kik az 1899—900-ik tanévben a csáktornyai polgári fiúiskola VI. osztályát végezték, sziveskedjenek a találkozó szervezésének céljából címüket vélem tudatni. Baán Ernő posta- és táviráda tiszt Komárom.

— **Új községi polgár.** Seemann Vince gépészt Csáktornya képviselőtestülete, f. hó 22-én tartott gyűlésén, a szokásos telepítési díj lefizetése mellett Csáktornya nagyközség kötelekbe felvette.

— **A párisi magyar egyesület köréből.** A párisi magyar egyesület alelnökévé a legutóbb megtartott évi közgyűlésen egyhangulag

ujból földinket, Fischkandl Rezsőt választották meg. A párisi magyar egyesületben, mely a külföld legnagyobb ilyenemű testülete, régebbi idő óta széthuzódások keletkeztek, de Fischkandl Rezső konziliáns, és barátságos egyenísége révén sikerült az ellentéteket kiegyenlíteni, úgy, hogy a legutóbbi március 15-iki ünnepi est és az új egyesületi helyiségek megnyitása alkalmával a régebben elmaradtak is visszatértek a hazafias ünnep és béke jegyében. A márciusi ünnep alkalmából az egyesület alelnöke mélyen hazafias szellemű beszédet mondott, mely nagy hatást keltett a jelenvolt nagyszámú párisi magyarság körében. A műsor végeztével lársavacsora következett, hol sokan mondtak felköszöntőt az alelnökre s az alelnökére is, ki a béke létesítése érdekében sokat fáradozott. Az egyesület így megnagyobbodva, még nagyobb mértékben, mint eddig, feltehet meg kíváncsan hazafias missziójának.

— **Az ököritői tűzkatasztrófa.** Husvét vasárnapján éjjel borzasztó szerencsétlenség történt Ököritőn, Szatmárvármegyében. Egy jótékony célú parasztláiban 300 ember pusztult el a legborzasztóbb halállal — tűzhalállal. A falunak, erre a célra fenntartott pajtájában rendezték a mulatságot. A vályogból épült s szalmával fedett rozoga alkotmányt, hogy az ünnepélyhez méltó könlömbö öltöztessék, zászlókkal, lampionokkal s tavalyi száraz fenyőgalyakkal díszítették fel. A tánc jó kedvvel indult meg, de nemsokára borzalmasan végződött. Éjjel felé ugyanis, az egyik lampiontól a száraz galyak tűzlet fogtak, mi rohamosan terjedt át a csűr száraz szalmafedelére, mitől az egész helyiség egy pillanat alatt lángba borult. A bálózók mint eleven fátylak rohantak ide s tova, de lehetetlen volt menekülniök, mert a »nyitva« hagyott kis »ajtó«-ig tudtak nehányan a nagy tolongásban kiszabadulni. Háromszáznál több magyar ember lelte ott tűzhalálát. A község lakosságának hatodrészt pusztult el így módon, nagyobb részt élte virágjában. Borzasztó elképzelni a községet, mely a szerencsétlenség következtében valósággal temetővé vált. Nincsen család, melynek ne lenne halottja. Némely család teljesen kipusztult. De még nagyobb a száma a szegény árváknak, kik támasz nélkül maradtak, mert apjuk, anyjuk ott veszett a tűztengerben. Így is nagy a részvét, hát még a nagy nemzeti csapás miatt, ha megmondjuk, hogy 300 színmagyar ember pusztult el, amikor úgy is oly kevesen vagyunk. Az egész világ részvétellel tekint szegény nemzetünkre. A király, Vilmos német császár, Bécs, Berlin, Páris nemcsak részvétüket fejezték ki a magyar kormánynak a magyar nemzetet ért borzasztó csapás fölött, de anyagi támogatásban is részesítik a szerencsétlen hátrahagyottakat. Boruljunk le mi is és imádkozzunk a kiszendettek lelkiüdvéért. Imádkozzunk a Mindenhatóhoz, óvja meg szegény magyar hazánkat hasonló borzasztó csapásoktól.

— **Új pénz.** A szegény hatosok végzete utólérté vén obsitos bályáikat is. A kormány elhalárolta, hogy kétkoronás ezüstpénzt fog veretni, a forintosokat ki akarja küszöbölni a forgalomból. Egyelőre 50 milliót vernek az új pénzből, ebből Ausztriára 35, Magyarországra 15 millió korona jut. A tisztokoronsokat is szaporítani akarják, valamint az egykoronásokat is.

— **A perliaki vízművek.** A Muraköz is több ízben megemlékezett azokról az amerikai stíllü, kolosszális tervekről, melyek szerint egy rendkívül agilitású és nagykonceptiójú magyar mérnök Perlak környékén a

Dráva folyó sodrát óriási turbinák közvetítésével rendkívüli méretű ipari felhasználásra szándékozik értékesíteni. Nem kevesebb, mint huszonöt millió koronás befektetésről van itt szó és Szűcs Béla mérnök terveinek megfelelően a turbinák által fejlesztett villamos áram egész Budapestig elvezethető lenne és vármegyénkben, Perlakon is egész csomó keletkező nagy iparvállalatot láthatna el hájtörővel. A nálunk szokallan nagyságu vállalkozás iránt melegen érdeklődött a budapesti általános villamosági részvénytársaság is, amely úgy látszik, már magává tette a vállalat tervét és annak létesítésére már a szükséges előkészítő eljárást is megkezdte. A megyei alispáni hivatal ugyanis a »Budapesti általános villamosági részvénytársaságnak« a Dráva folyónak a Mura torkolata feletti szakadásán az ország haláráig rendelkezésre álló vízi erőnek kihasználására szükséges létesítmények tervezéséhez a vármegye területén teljesítendő előmunkálatokra az engedélyt egy évre megadta. Vegyis az említett cégnek megengedte a vármegye alispánja, hogy a tervezett vállalat céljára szükséges előnyömosásokat és tanulmányokat megindíthassa és szükséges felmérési munkálatokat foganatosíthassa. Ugy látszik tehát, hogy a szinte hihetetlenül nagyszabásúnak ígérkező vállalat a felmerült kételyek dacára is a legkomolyabb megvalósulás útján halad.

— **Furcsa időjárás.** Tavaszias tél után hóbortos tavaszra virradtunk. Már rügyeznek a fák, zöldelnek a rétek s hovatovább kivirosodnak a gyümölcsösök is, de azért a tél nem enged a jussából. Tél apó fenyegetődik, meg-meg rázza hóhéher szakállát és pedig oly vehemenciával, mintha egész komolyan megaprehendálná, hogy a tavasz birodalmát, melyre az idén, örömrünkre, oly méltalán volt, kallendáriumi jussánál fogva hivatalosan birtokába vette. Már a nagyhéten okoskodott, de ennél erőszakosabb mult szerdán volt, amikor a délelött folyamán egy egész parázs hóvizatart rendezett, melynek azonban nagyobb volt a füstje, mint a lángja. Épen csak arra való volt, hogy vele tehetetlenségét dokumentálja. Utána megint kisütött a nap s újra a tavasz langyos fuvalma került uraomra, hogy elfeledtesse Téliapó erőszakosságát. Hogy teljes legyen referándánk, be kell számolnunk a keddi éghabórúról is, mely teljesen stilszerűen illeszkedett bele a nagy harmoniába, melyet időjárásunk keretében ebben az átmeneti időben élvezünk.

— **Fiatalkoru tolvaj.** Tomasics János drávavásárhelyi pásztor, zárlatlan szobájába belopdóztól özv. Poszovetzné 11 éves fia és a szekényből egy fekete bőrtárcát, melyben 134 K volt, ellopott. A nyomozás kiderítette, hogy a fiú anyjának tudomása ve a lopásról, a tárcát a trágyadombra vetette, fiát pedig, hogy vallani ne tudjon, Horvátországba, Novoszelve küldte egy rokonához.

Köszönetnyilvánítás.

Elhaladott korom és az azzal járó betegeskedésem arra kényszerítettek, hogy a helyben 43 év óta fennálló mészáros üzletemről visszavonuljak.

Ezen hosszú időn át polgársáim részéről élvezett pártfogásért ezúton mondok minden volt vevőimnek, ismerősömnek, üzletbarátomnak szívből eredő őszinte köszönetet. Amidőn még arra kérem fentieket, hogy tartsanak meg engem továbbra is jó emlékeztükben, maradok

Csáktornya, 1910. március 31.

mely tisztelettel:
Nuzsy Mátvás.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Drávavásárhely.

Izdateljstvo:
knjižara Strausz Sandora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći družtveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Preplatna cčna je:
Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert let 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fl.

Obznane se poleg pogodbe i fali računaju.

MEDJIMURJE

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR.

Izdatelj i vlastnik
STRAUSZ SANDOR.

„Naše Novine.“

Bog zna iz kakve potreboče, netko je tak marljiv da širi med našim narodom novine, koje naš medjimurski narod niti nepozna, niti nerazme. Zabadač razdeluju te novine. Komu je dakle hasen iz toga, da zabadač razmeće cele kupe novin a zatem pak pozivlje narod, da naj predplati na novine. Pogledajmo kak izgleda taj list.

»Naše novine« su sve drugo, samo ne naše. Ova zemlja, ovo lépo Medjimurje ne bude plodna za nje i za kratko vréme budu vsehnule, kak su sve druge, sém dotepene novine vsehnule. Vidli smo mi već »Naše Pravice«, »Prijatelj Naroda« »Dom« i t. d. ali su sve potegnule nazaj svoj rep iz Medjimurja, jer se tu nije našel človek, koj bi solil njihovoga repa, tojest koj bi jim penzeze dal za njihove novine.

Zakaj naš narod neide tak lahko na zanjke svakovrstnih novinah? Zato da naš narod zrelo misli vu toj stvari. Zna dobro da moraju biti spametneši ljudi, koji vodiju narod. Ako budemo svi vodje, tko bude onda posluhnut jeden drugoga. Medjimurski narod jako dobro zna tko hoće njemu dobro, a tko hoće za svoj žep dobro.

Čast i poštenje listu, koji se nazivlje za »Naše Novine«, ali taj list bude nam dozvolil, da mu vu oči rečemo, da to neje lépo, da se za našim hrbtom narivava med medjimurce, onda, kad ga još naš narod niti nerazme, niti neće one misli osvoviti, koje »Naše novine« zvanli list širi. Naj nam pové, jeli smo se i mi tak narivavali vu

Bačku, akoprem bi nas bolje razmeli tam, kak ujeja pri nas. Naj nam reče, jeli »Medjimurje« nije tak domoljubni list, kak Petrešove novine? Naj nam pové jeli smo mi mržuju i jal sejali med narod, kak to delaju Petrešove novine? Mi smo navék na dobro navučavali narod, nikoga nikad nismo bantuvali, ali ako je tko bantuval medjimurce mi nismo ga žalovali i odirali smo ga tam od kud je došel.

Blizu 30 ljet da mi služimo naš medjimurski narod i našu milu domovinu. Jeli nam tko more reći da smo vu tém vrémenu navučavali ljudi da naj mržuju ovu ili onu veru? Navék smo se trsili za slogu, ali nikad nismo vikali, da zakaj se obogati ovaj ili onaj Petrešove novine možuju sejaju med narod proti židovom. Jeli je to Kristuš uaučal, kad je rekel, da ljubi bližnjega svojega kak samoga sebe? Zakaj se Petrešove novine srdiju na židove. Zato da su se židovi ne sramili vučiti, jeden drugoga pomagati i tak složno delati za pojačanje domovine. Mi kršćeniki bi se mnogo mogli vučiti od židovov. Gledite samo, najsiromaškeši židovski sin se zeškola jer ga pomažeju svi prijatelji, postane najveški človek, nije to tak pri nas. Nepomaže jeden drugoga. Svaki ima veliki trbuh i koji najbolje kričuju na židove, ravno zmed onih si svaki najbolje napunjava žepe. Čast onim, kojih se ne tiče, ali malo jih je takvih. »Medjimurje« ne služuju politiku, nego narod i razsvetljenje naroda. To budemo i nadalje služili. Toga smo ulanja da bude naš medjimurski narod poleg nas ostal i nadalje. Svaka sila za vrémna. Pa zato smo sigurni da budu i Pet-

rešove novine nazaj potegnule svoj rep iz Medjimurja, gde nisu potrebne i gde nema na njihov rep soli.

Našim dragim medjimurcom pak poručujemo da naj neposlusaju Petrešove novine, koje proti židovom govoriuju. Dosta žalostno je to da dènes vu 20. stoleťu jedna vera proti drugoj ide. Dènes smo toga uvjerenja, da svaki človek naj ostane vu svojoj veri pošten i pobožen, jer kak svakiput vu Rim vodi, tak svaka vera k Bogu vodi. Da bude došlo ono zadnje, onda Bog ne bude gledal pope, koj ima bradu i koj nema, koj je židovski ili koj je luteranski ili katolički, nego gledal bude Bog, koj je bil pošten vu svojem životu i koj nije gledal samo za svoj želućec, nego i za druge siromake.

Lari-fari je sve drugo. Budite pošteli a veru vu svojem srcu nosite, pak budite svaki vu svojoj veri pobožen. Na tentanje Petrešovih novinah najte slušati, jer stém niti nebudete došli bliže neba, niti vam svakdašnji kruh ne bude vekši.

Le Boix.

Strašna smrt 300 ljudih! Žalostni vuzem!

Strašen glas nosiju po celim orsagu novine. Vu jednoj szatmárvármegjinskoj občini Ókóritó zvano se je strašna nesreća dogodila na vuzem. Bal je bil vu škednu oštarije, jer soba nije bila dosta velika. I ožen j vuđril vun koj je tristo ljudem življenje zel.

Ókóritó je lépa občina 2 jezere stanovnikov je imala. Na vuzem je mlajšina ove občine

Dobar i zli duh.

Bilo je to jednog lietnog ponedeljka popoldan, kad je sin pokojnoga staroga i bogatoga poljodolca i na case jagara Mustaća, Vid, se po farofskih stengah u Vidovcu od odzgor pak dole dokotural, jer je u zabuni mislil da gore ide miesto dole. Lagano se je stal od zemlje, u gutu je grglal po tiho nekakvu kletvu, stepel si je prašne hlacé i reklega, metnul na glavu po zemlji kopitajucega se škrljaka i poravnal kraj stiene liepoga frajličinoga šipka, na kojega se je nehote sel. Kad je to sve bilo uredjeno, pogleda strašljivo gore na oblok, jeli nije gospodin plebanuš videl, kak je on od zgora dole doletel, pak kad znamenja tomu nije opazil, otišel je polagano mrmlajuć dalje. U njegovoj glavi je bila ciela marokkanska revolucija te je u njoj brundalo i šumelo, kak u melinu, jer gospodin plebanuš mu je rekel stvari, koje su imale i svoju vagu. — Gospodin plebanuš riedko kada koga na red pobiraju, ali ako koga jeden krat pobiraju, onda je to »csak ugyan«.

Vida je gospodin plebanuš dal k-sebi pozvati, bez da je ov mogel samo i zdaleka

slutiti zakaj i kčemu. Vidova žena je gospodina plebanuša sklopljenimi rukami prosila, da bi ga hotel ksebi pozvati te mu raztolnaci, da »Za to vinko kaplico . . . !« — nemora on više u krčmi sedeti nego li pri dielu.

Gospodin plebanuš je ženu posluhnut te kakti izvrsni dušobrižnik svojih farnih ovac, prijel se je posla, da Vida Mustaća, toga jedinoga kozla u fari, dopelja liepo i mirno u svoju ovčarnicu med ovce, pak mu je zato danas nabajal tak, da je Vid, kad je iz farofa odhadjal, zaboravil, jeli ide po stubah gore ili dole, pak je u zaboravi krivo stal i tak se per telefon dokotural dole.

Gospodin plebanuš pak mu je u svojem govoru predočil vremenitu i vekivečnu propast pijanstvu podvrženih ljudih i to tako jasno, da je Vid sav skruseñ postal i za stalno obećal više negrešiti i svih griješnih prilikah se čuvati, iliti izraven rečemo: više nepijančovati i svih krčmah se čuvati.

Ali gospodin plebanuš mu je nekaj tako osobitoga govoril, da to Vidu nikak nije hotelo u glavu. Rekel pak mu je od prilike sljedeće: Gledaj Vid, stvar ti se ima ovak: u svakom čovjeku, anda i u tebi stanuju

dva duha iliti dve volje, od ovih duhov je jedan dobi duh a drugi je zli duh. Ako ti anda dojdeš do krčme, to on hudi iliti zli duh odmah pričme u tebi govoriti i ti predočeva, kak je tu u krčmi liepo i veselo, kak je krčmar baš prije tri dana dopeljal fino vino iz štrigovske gore i kak budeš med kartasi na kartah dobil i još mnogo toga ti šapće u uho, kaj se već u takovoj griješnoj špelunki dobiti more. Ali za tim podigne u tvojem unutarñjem, dobi duh svoj glas, pak ti predočuje, kakove sve posledice nastajaju iz bezrazumnoga pijančevanja, kako ti ovakovo živinsko lokanje podkapa zdravlje dapače i življenje, nadalje, kak podgrizava korena tvojih domaćih prilikah i odnošaja naprama ženi i dieci, pak te duševno i materialno upropašćuje; a preko toga još te na drugom svijetu čekaju kašlige — i ter kakove!«

»Ti onda moraš dobroga duha posluhnuti, a pri malo čvrstom karakteru češ hudoaga lahko prebladati, a anda češ si samoviestan svoje odlučne jakosti, visoko dignutom glavom sam sebi češtiti i gizdavo mimo zadeljive krčme brojti, bez i samo jednoga pogleda na nju.«

bal priredila, na koj bal su pozvali iz svih susednih obćina goste. Velika mnozina ljudi se je zisla tak skup, sve vu najlepšimi ljetmi mlajsina. Vnogo husarov i drugih soldatov, koji su na svetke dimo došli, su takaj na ovaj den vu batu bili. I ovo, kad su se najbolje zabavljali, onda jim je nad glavom oženj vudril vun. Svaki je bežak k vrata da se oslobodi, ali vrata, hrastova vrata su teško pribita i nepuščaju. Jeden na drugoga su plazili ljudi jeden drugoga su gazili, ali vun nije moglo bilo doiti. Oni koji su po glavah drugih ljudih došli do jedne luknje, gde nije bilo pribito sa deskami su goreći poskakali vun iz škednja, ali drugi svi su nutri ostali i zgoreli se.

Strašna mnozina je mrtvih. Jeden telegraf veli, da je broj mrtvih tristo, drugi veli da je blizo četristo dušah zgorelo. Mnogi koji su vun poskakali su goreći bežali na polje gde su se zrušili i vumrli, a vnozi su ponoreli od strašna ognjom.

Nesreća se je na večer oko devete vure dogodila. Jeden lampas se je eksplođerál i goreći petroleum je na suho kilje i slamu opal od česa je najedenput sve stalo vu ognju. Svi su počeli vikati »Oženj! Oženj!« i bežali su k vratam ali ova su bila zaprta nise dala otprti. Zatem se je krov vu škedenj srušil i strašno vikanje je prestalo blizu četiri sto devojkah i mladivoc je tu držalo žalostno gostovanje smrti. Plac je vu celim selu i strašen jaj. Pri svakoj hiži se imaju za nekoga plakati.

Došla je vun i vizita, da zezna kak se je nesreća dogodila. Kak iz jednoga telegrama čitamo, veliju da su oni dečki vužgali škednja, koji su vuni ostali, jer nisu hoteli phtiti ulazninu. Zato su i vrata bila zaprta ali veliju da su oni koji su vuni bili još bolje zaprli jer su grede deli na vrata. Zatem je nekogi prekseneć kamena hitil vun lampas od česa se je taj eksplođerál.

Strašno je gledati, kak vieceju vun nesrećne mrtve. Mnogi su skup obinjeni i onak su vumrli. Birovova žena punica i dvé kćeri su takaj vumrele, biro sam nije bil na batu jer ga je glava boljela.

Strašno izgleda vun čela općina. Još neznaju tko je sve vumrel, jer su tela tak črna da je né moći poznati. Poglavarstvo je

Ovak je govoril gospodin plebanuš, pak kako baš on — vidovski gospodin, iz pravoga srdca svakomu dobro želi i svojom iskrenošću i liepim krščanskim pomaganiem, duševno i telesno, moralno i materialno svakoga zabludjeloga želi na pravi put svrnuti, je njegov govor pri Vidu na plodnu zemlju opal. On si je ta dva, dobroga i zloćestoga duha dobro zapametil, te su oni u njegovoj pameti, kak šlugeci u karletki simo tamo skakali, te je on znatiželjno čekal vrijeme, kada mu budu, po naputku gospodina, svaki svoje u uho šaptali.

U te misli zadubljen isel je sada iz farofa domov, te su ga one valjda i na toliko smutile, da je na farovskih stubah kriovo stal i se onda dole dokotural te frajličinoga šipka unesrećil.

Ovak iduć dojde putem do prve krčme. I izbijala! Zli duh ga pričme odmah nagovarati, da stupi nutar, ali i dobri duh mu šapće u uho, da neka neide i — oni misleć na gospodina plebanuša, posluhne dobroga duha te odide dalje. Ne daleko je druga krčma do koje dojde. Ovde ga isto tako zli duh nagovara na zlo a dobri opet na dobro, i

soldate prosito da red držiju gori i da pomoreju mrtve zakopati.

Žalostno je to na stvari, da nitko nije odredil od obćine, da se nesmeju vrata za biti. Im bi vu takvim slučajim tam morali biti ili stražar, ili obćinski kisbiró. Sad se nebi plakalo i tuguvalo čelo selo.

KAJ JE NOVOGA?

— Iz Beča pišeju, da 30-ga marcisuša večer od sedmoj do osmoj vure tak veliki viher sa snegom na valil, da zabadavo se tko vmtal u zimsku opravu, sneg mu i do oprave vudril. — Kaj se malo da pripeti, u viheru se blesikalo i sneg med fertalj vurom je tako debelo opal, da su automobile, železnice, omnibusi, i kola postati morali, pešice pako samo s velikom težkoćom se moglo iti. — Na jedenput se vreme tako premenilo, da iz protuletne topline zima postala — Ovaj viher je bil po celoj srednjoj Evropi, vu bragah Alpeških na stari sneg veliki novi je opal i poleg Bećujhelja na Schneebergu i na Pilatušu preveliki sneg opal. — Tamo stanujućo ljudstvo se boji, da velike poplavo dojdeju, kada toplo vreme dojde.

Nesreća na nesreću. Na železnici proti Mülheimu u orsagu prajskom su mnogo soldatov iz urlauba natrak putovalo u kasarne. — Matere, sestre, braća i nešterih mlade žene i ljubice su sprevadjali. — Svi su svoje s tom troštali, da nedugo ostanaju od domaće ljubavi, ter veselo nazad dojdeju. — Pred stacionom Mülheim iz vagonov su popevke zraka predirali, nesteri zmladićov su se sa svojimi plakali. — Ljudstvo okoli stojećo na jedenput samo veliko kricanje, Jezus Maria pomori nam vikanje i rućanje čuje. — bežiju za glasom, dušak jim prestane, — luxuszug od Hamburga dojdeći vudril u soldate vozeći vlak, — tri vagone zadnje su na špranje poderte, — a na kupu spranjah velika uevolja, — mladići spređrtima telama o preterganima nogama i rukama mali za pomoć i osleobodjenje od mukah, — 15 pako su mervte, niti nemoćuće poznati, ar su jim prederta tela, faliju glave i ruke. — Ovi sigurno nebudu vidili niti matere, niti sestre, niti ljubice, niti braća

on opet posluhne dobroga duha te i ovde pojde mimo visoko glavu držč, kak da je pri Sadovi bitku dobil. Sad je bila na putu, kojih sto korakah daleko od ovuda tretja krčma, mimo koje ga je put vodil i dobri duh ga je već u zlato koval i hvatil uad njegovom postojnostju, da je najme nagovarane zloćestoga duha zahitil, a prihvalil nagovaranje dobroga duha, te ga je već i slavil kakti nepredobitnoga junaka. Ali došavši do tretje krčme, dopru mu iz nje do vuh čudni glasi kak da nutri veće družtvo časami jednom o drugu trkaju i cingeću, kak je to navada, kada družtvo za »Bog živi!« pije, a ktomu mu još netko kroz oblok dovikne:

»Nutar hodi Vid, baš je friski lagev metnul na pipu!«

Vid sada malo postoji, vzeme skrljak iz glave te si rubcom obrise znoj iz čela, koj ga je pošikaval. Dakako, da su sad ta dva duha pričela u njem malo drugčije se buniti nego prije. Sad mu je zloćesti šeptal u desno, sad opet dobri u lievo uho, te ga je svaki sve bolje i bolje na svoju stran nagovaral tak, da si siromaski Vid nije znal

niiti otce. — A mnogi su med ostalima tako oranjeni, da komaj par dneve preživiju. — Bog pomagaj roditeljim. — Nesreću ova zrokuvalo, da su luksucuga na ove sine pustili, kde je soldacki vlak postal. Nesreća se pripetala 30-ga marc, po poldan o 3 vuri.

— Sněg. Vu Budapesti je veliki sneg zapal, ali dugo nije trajal, jer vu poldan se je razsvetilo i sunce je raztatilo snega. Vu Slavoniji je takaj veliki sněg.

— Veliki oženj. Strašno veliki oženj je bil vu Chicago zvanim amerikanskim varašu. Zgorel je jeden bazar, tojest jeden stacun i vu njim više ljudi. Kada se je bazar vužgal, vnogo je bilo vu njem kupcov, najviše težakov. Oženj je vu tretjim stoku vudril vun i 17 stokov visoka hiža je najedenput vu ognju stala. Na sreću ni su vuogi bili vu gorijih stoki. Vnogi su doli poskakali ali su se tak unistili. Bazar je do kraja zgorel i mnogo su zgorelih tela zeli vun iz ruševinah.

— Hlinka se je oslobodil. Hlinka András plebanoš iz Rózsahegyja se je vun oslobodil iz resta. On je navěk prodekuval proti magjarom i tóte je jako nabrstil proti Magjarskoj zbog toga je i mala revolucija vudrila vun. Hlinku su vu rest zaprli. Tak se vidi, da se je vu reštu pobolšal jer vezda ide k Párvy biskupu, da oprošćenje prosil od njega.

— Oženj vu štali. Strašno kaj sve neda siromakom na pamet coprije. Jeduomu gazdi vu jednim Rumunjskim selu je krava zbežezala. Coprnica je rekla, da mora ognuja napraviti vu štali i tak onu drugu coprnicu otirati, koja je vu štali ali se ne vidi. Napravila je ognja. Štala se vužgala, i vužgala se hiža jedna druga tretja. Pak se vezda čelo selo plaće zato, jer je Rumunj Mintye dal otirati coprnicu iz svoje štale.

— Na dalje velike nesreće javiju iz Katanie na Szicilii. — Tamó Aetna oženj hitajući breg, — koj dugo vremena spal, — svoje krater četiri još pred vuzmom predri. Obćinu san Filipo, gde izvrstno vino se rodi, — lava oblegla i obćine borello i Belbasso kolare unistilo, vinograde, fine orandže i drugog znamenitog sada poderla i zežgala. — Bojiju se da i ove sele budu pogoreli, — ljudstvo ta sela ostavilr — Breg Aetna

pomoći te je sad tu stal neznajući kaj je cineći. On je u svojoj stiski gledal sad u zemlju, sad opet je dignul glavu i gledal u modro nebo a pri tom si zdihaval kak da mu kuća gori.

Na jedan kral mu sine kroz mozdjane i lice mu se razvedri, kak on najliepsi protuletin dan. Našel je izlaz toj dilemi: »Ovak budem učinil!« — rekeli je sam sebi. — »Dobri duh me odgovori i sve mi strahote predočuje, ako pojdem nutar, zloćesti pak obučuje sve mogućie liepote i veselje, te me nagovara, da idem u nutar... Onaj mi šapće: neidi — neidi —, a ovaj idi — idi —! Znate vi dva duhi kak? Vi si to sad ovde vau med sobom dokončajte kaj bu za me najbolje, a ja do toga idem unutar na pol litre... Pak onda ja mislim, da sam to i zaslužil za moje junaćtvo, koje sam pokazal kad sam mimo dvieh krčmah prošel bez da sam se na nje samo oglednul!«

I tim se zgubi med vrati krčme.

Em. Kollay.

iz četirili kraterah meće velike kamene ognjive, pepela žerčoga, pesek, vodu vruću, grozovito germlu u nuter za tom su potresi na okolici, Bog jim bude na pomoći.

— **Bojiju se pred repačom.** Vu Ruskoj se već sada tak bojiju pred repačom, da nitko neufa se vun na vulicu geniti po helim doevu a na večer su navék svi vu cirkvi, gde jim pop drži litanije. Rusi su najme starovérci i strašno verjevu vu copriju, zato je moreju popi tak za nos voditi. Oblasti zabadau miriju narod, ali zabadau je, narod bolje veruje svojim vlaškim popom, kak gospodi. Nekoji su već čeli svoj imetek popu ostavili, sve piceke jemu dali, jer drži, da njim siromakom nebuđe treba.

— **Živo zakopan.** Babics Gyógy 62 léta stari kutmester, je vu zakanjski gori zdenca kopal. Kad je 16 klaftrov gliboko bil se je obernjega 13 klaftrov gliboko slozeni cigleni zid zrušil i njega podse zakopal.

— **Od straha vu smrt.** Nesreća se pripetila pri Gábor Kati. Komaj je bila 16 lét stara, već je okolo nje capla klepetala. To opazko je povedala svojemu dragomu, kaj je takaj još dečerec, i obedva su se prebojali Gábor bačijeve srditosti Odlučili su zajedno smrti. Mladicek je iskal i skorum našel pajdaša, koj mu je čemera preskrbel. Stém su obedva ođišli vu gorice i kad su se od celoga sveta spričali spilili su giffa i čekali su smert, koja je vu Kipu Gábor bačija, vu ruki sa gitkom skožom oblečenom palicom, la skorum došla; jer mu je preskrbitelj giffa — koj je vu nesreću zasunjenem nekakvoga sladkoga sirupa dal — to pošepetnul. Kata je nato zginula; negdi caplo čeka.

— **Grozna smrt.** Farkas József gazda iz gósla, se napolje spravljal. Pri zaprezanju s okolo njega Vincze Gergelya 3 léta stari vnukek namatal i prisil, da ga na kola vze me i napolje pelja. Sterček mali je na koli sedel, pak su mu noge doli visele, koju mu je kotal zgrabil i tak nase namotal, da je detelo celo telo zdruzgal.

— **Kak stoji setva?** Iz cele varmegije dojde glas, da je žito lepo i fino, vu mestah i bujno; akoprem vedro i veterno vreme zemlje jako suši. Dezdi bi već jako potreben bil i moguće, doktam ovi redi iz štampe dojdeju, blagoslovi nas Bog s nebeskemi kaplicami.

Za zidanje krestelovačke rk. kapelice

su vu najnověše vrěme siedeći dari dospeli na podpisenoga:

Kek Béla Magyarankizsa 25 K 36 f., — Hazai Ált. Biztosító r. l. Budapest 15 K., — Szabolcsmegye alispánja 141 K 87 fill., — Jézus Szt. Szive Paizs (februári részlet) Budapest 50 K., — Gróf Zichy Gyula püspök Pécs 10 K., — R. E. Görgeteg 2 K., — Kollár Mihály Irsa 10 K., Réthy Béla gyógyszerész Békés Csaba 20 K 70 f., — Irgalmas nővérek leányiskolája Kaposvár 10 K., — Eröss Károly Lócs 3 K., — Zádor Alajos Baranyaiban 2 K., — Rausch Mihály káplán Apatin 5 K., Zsobrák János ügyvéd Kaposvár 2 K., — dr. Kenéz Béla Kolozsvár 20 K., — Reiner Gyula apátkaanonok Veszprém 20 K. — Bek Lajos Nagybecse 1 K., — Budapesti Hirlap 1909. évi gyűjtése 25 K., — Rácz Jenő Szépliget 1 K 20 f., — dr. Krisanich József Kaposvár 5 K., — Zakál Vilmos Kaposvár 2 K 60 f., — Dobos József Győrasszonyfa 6 K 22 f., — Szemző Gyula Zombor 20 K., — Tamássy Ferenc Hosszupereszleg 1 K., — Kemény Boldizsár Magyarszék 6 K 65

f., — Nagy Kir. Postatakarékpénztár Bpest 10 K., — Filó Ferenc Pápa 4 K., — dr. Hajós Ferenc ügyvéd Csáktornya 37 K 80 f., — dr. Bihari Ber. Dárda 3 K 35 Y., — Szondy Mátvás itélőtáblai bíró Zombor 1 K., — dr. Hajdu Tibor főpát Pannónhalma 5 K., Gyömrői körjegyző 60 f., Jézus Szt. Szive Paizs (februári részlet) Bpest 125 K., — Ifju Nagy József Ölyves 3 K., Sveskupa 604 K 35 K tomu dajući već izkazane 4547 K 14 fillere tak je do vezda nabrano 5151 K 49 f. Svim darovateljom se zahvaljuje Mo'nár Pál Predsednik Krestelovac (Dezanovac Slavonia.)

Tu moramo spomenuti, da je gospodin Dr. Hajós Ferenc takaj nabral na krestelovačku kapelicu lépe peneze, kak se to iz gornjeg iskaza vidi. Na njegovim arku su sledeći darovali: Dr. Hajós Ferencz fiskal 10 K, Tóth István 3 K, Dr. Wolf Béla 3 K, Fejér Jenő 1 K, Petrics Ignác 60 fill, Komár János 40 fill, Dénes Béla 1 K, Starsinsky László 1 K, Kumert Sándor 10 fill, Hampamer István 2 K, Antonovics József 1 K, Oreski István 40 fill, Ferencsina Istán 40 fill, Hajas József 1 K 50 fill, Marinovics György 40 fill, Kreutz Lipót 40 fill, Bertin Ágoston 1 K, Pintács Károly 1 K, Csáktornya vidéki tkpénztár r. t. 2 K, Tömör Boldizsár 2 K, Plihta Béla 2 K, Kelemen Imre 1 K, Horváth Pál 60 fill, Strahia Testvérek 2 K, Sveskupa 37 koron 80 fillorov, Lepa hvala gospodinu Dr. Hajósu i svim ostalnim darovateljom.

GOSPODARSTVO.

— **Povrtnica mesečna.** Nasi ljudi još malo gde poznaju mesečnu povrtnicu, koja je jako zdrava za človeče zdravje a zvuč toga se prodaji mora na pijacu. Mora se sejati kak već vrěme toplěše postane jedna mala greda, a potlam pak svaki 3 tjeđne opet jedna mala greda, tak da budemo navék frisku povrtnicu imali. Kada je već velika kak oreh po 5—6 vu puštek svežemo i onak ju prodamo na pijacu. Vu frisko gnojenoj zemlji se nesme sejati, jer zboboti i drvena postane.

— **Céne žitka.** Kak iz novinah čitamo céne pšenice su opet opale prošli tjeđen sa 40 filléri. Pod zadnje dneve i drugi tjeđen se more čekati, da bude céna opet vešša, jer se je vrěme na hušje obrnulo. Od sveposvud javiju sněga, kaj za rano rasteće šetve nije dobro, jer bude potlam dosta kesnih mrazov.

— **Vračto za marhu,** kak je to kuria, tojest najveksi sud izrekla more svaki delatu. Samo paziti mora da giffa nezmeša vu vračto.

— **Pepel na slabu šetvu.** Koja šetva je slaba to se već sada vidi. Takvu šetvu kada je liho vrěme i rosa je već minula, sa pepelom posejajmo. Šetva bude se od pepela ozelenila i jako bude se ojačila. To ja koji ove reči pišem iz probe znam. Najme vu takvoj zemlji (šlovači) koja već čez ljeta nije bila guojena sam dal bikaša sejati: a za bikašom pšenicu. Pšenica je jako gingava bila prošloga protuleťja, zato sam dal posejati na nju pepela, kojega smo čez zimu vu jeden veliki stari lagev nanosili. Kak je pšenica pepela dobila, počela se je lepo zeleniti i nje menjši plod donesla kak na drugih dobro gnojjenih zemljah. Zato preporučam našim gazdim, da pepela naj nemečuju vun ili vu gnoj, jer tak mu nikakvoga hasna nezemeju, nego naj ga vu kakovu trugu skup nabereju, tak je jako dober za gornji gnoj.

Ali né samo za pšenice i za druge šetve je dober, nego i za senoške takaje. Krma je jako buja po njem i jako se splati onaj trud kaj imamo, da ga skup prisparamo.

Kinezke pripovesti.

Ludvig Ernő magyarski i austrijski konzul vu Klevelandu, je za jeden zvezak kinezke narodne pripovesti prevodil, od kojih nekoje — našim vrědnim čitateľjem — predložimo, da znaju, kakvoga mnenja i mislenja jesu kinezi.

Negda je bil jeden gluhi i jeden němi. Obedva su vutom bili poznati, da kad su se isti dva žišli, je jeden pred drugim zatajiti hotel svoju telesnu falingu.

Gda su se opet žišli, zaprosi gluhi němoga, naj mu jednu lépu pesmu popěva. Němi je dobro znal, da sa gluhim človekom ima posla, zato je taki počel vusta menje — bolje odpirati, obraza natezati, oči obracati, negda změs s rukami pokati. Gluhi ga je pazljivo gledal i činil, kak da bi se te pesme najbolje vživel. Kad je němi sversil popěvku, ga je gluhi za njegovu umjetnost pohvalil:

— Jako je lépo bilo. No, morem reći da tak lépo popěvati sem još nigdar né čul,

Jeden siromak si je posred, trde zime vu, dvě korpe drva nesel dimo, koje korpe su se vu dvijuh krajih jednoga drošca sini tam nihale. Kad je na kraj vulice, do vulga došel, je ne hotomice zadnja korpa jednoga doktora po hrbtu lupila.

Doktor se izvan sebe — srdilo obrne, pak napadne toga siromaka s čvrsto slišnjenemi šakami.

Siromak se na kolena hiti i prosi za oprosti:

— Né sem vrěden, da se stvojemi rukami dotekneš téla mojega; nego ako ti je volja, ričime stvojemi nogami.

Za kratko vrěme se množina naroda skupi, da vidiju toga norca, koj se dobrovoljno zritati hoće dati. Ali siromak pako se nasmeje i reče:

— Je-li, da Vam je moje ponašanje čudno? Nego morate znati, da je ov človek — kojega sem ja nehotomice ruknul — doktor. Dakle ako me s nogami zgazi, znam da nebudem poginul; ako pak me se s rukami dotekne — tojest ako me bude kakti doktor rukoval (vračil), onda znam, da mi je mojemu življenju zadnji čas! (Drugiput dalje.)

Urednikoviki odgovori.

Našim poštuvanim čitateľjom dajemo na znanje, da budemo svaku nedelju na ovim mestu odgovor dali svakomu, koj se k nam obrne sa kakvim gud pitanjem. Zato si svaki naj svoje ime lépo podpiše da nas Nekoji budu morebiti čekati morali na odgovor, ali to jim naj nezemo volju, jer morebiti pitanje, koje moramo razvelitil je teškeše, pak zato nam više posla da, dok ili po zakonskih knjigah ili od vučenih za to ljudih dobimo odgovor. Za stara je dosta ako se piše: „Gosp. Urednik, „Medimurja“ Čačkarina.“

Naši odgovori budu takvi, da bude se svaki mogel nekaj navčiti iz njih. Zato je naj svaki navék dobro prečita.

K. J. Drávaegyház. Naj vas neboli srce, kaj veli on ili ovaj, ako vi nekaj poštenoga hočete započeti. To je nar-
věk tak, da ljudi nisu svi jednaki. Oni, koji sada najbolje larnaju proti vjerskoj udruzi, tojest proti selškoj sparskasi, oni budu potlam najbolji prijatelji, kada budu o budite mirni i kaj na kvar obćini nego je na hasen. Samu onoga, koj kaj gud volji a one držite k sebi koji s vami držiju, onda budu sigurno k cilju došli. Pozdrav!

M. Z. Drávasiget. One novine najte alustati. Navék za svoj šep dila on, koj drugoga grdi ili proti drugi veri ide. Misa nemešamo vu politiku, jer naš list je né politički list. Ali niti nederamo šhodnom politiku za medimurca, nego bolše obdelavanje zemlje i spaknitneše gospodaranje. To bude sigurno već vrědno i hasnoviteše kak političranje.

Gabona árak. — Olcsó éltka.

mmáza	l m.-cent,	kor. fill.
Buza elsőrendű	Pšenica	24 00 —
Rozs	Hrz	14 00 —
Árpa	Ječmen	12 00 —
Zab	Zob	12 40 —
Kukoricza	Kuruza nova	12 20 —
Fehér bab új	Grah beli	16 50 —
Sárga bab	zuti	14 00 —
Vegyes bab	zmesan	13 20 —
Kendemag	Konopljeno seme	20 00 —
Lenmag	Len	22 00 —
Tökmag	Kosčice	26 50 —
Bükköny	Grahorka	14 00 —

STOCK-COGNAC MEDICINAL

szavatolt valódi borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből,

Barcola.

COGNAC-gőzfőzde, állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben!

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyított hatásos, mely már sok év óta legjobb bedőrtésimék bizonyított kényelmével, csodái és megállítható.

Figyelmeztetés. Súlyos hamisítványok miatt herérisítkor óvatnak legyünk és csak olyan eredeti üvegeket fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzékkel ellátott dobozba van csomagolva. Az üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Török lécsaf gyógyszerüzemnél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerüzem az „Arany országhar”, — Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Globus

Fémtisztítókivonat

Legmagasabb kitüntetés: „Grand Prix” St.-Louis 1904.

Legmagasabb kitüntetés: Arany állami érem „Nürnberg 1906.”

jobban tisztít mint mindenféle más.

Fémtisztítószer.

Számtalan első díjjal és díszoklevelekkel kitüntetve

Kalmár és Engel

motor és gépgyára

Budapest V., Lipót-körút 22.

Ajánlja úgy cséplőgép, mint malomüzemre legegyszerűbb benzínmotorjait, benzínokomobiljait, valamint szivógázmotorjait, melyet V., Lipót-körút 22. bármikor üzembem megtekinthetők.

Teljes jótállás kitünő cséplésért!
Egyedül létező újdonság!
Ezen motorok egyenletes járásaak és bámulatos egyszerű szerkezetük folytán bármely legjáratiánabb ember által is azonnai könnyen kezelhetők.

Árjegyzék ingyen és bérmentve!
Olcsó árak részletfizetésre!

ROPS

1910-es modellünk újításai:

Intenzív lángzó, mely gyorsan forral és kevés szeszt fogyaszt.

Erősi alkatrészek, melyek kicserélhetők és tisztíthatók.

Művészi kivitel (modern stílus). Galvanizált bronz színezés. — Hozzáadva a »Rops« biztonsági gyorsfőző eddigi előnyeit.

»Rops 1910« a jelenkor legszebb, legtartósabb, legbiztosabb és legtakarékosabb asztali tűzhelye. Ha felfűl, alszik. A szesz ki nem folyhat!

Ára Budapesten: **4—korona.**

Régi használt példányokat a gyár 2 K 50 f. rántással 1910-es modellre cseréli át.

Kapható minden szakmában vágó üzletben.

»Rops« Fémarúgyár Részvénytársaság
Budapest, V. Váci-út 74/9.

Helybelli elarusítók:
Rosenberg Rezső, Weisz Sándor, Mráz Test-601 14—50
vérek, Bernyák Károly utoda.

Képviselek vidéken keresetnek.

CLIMAX

nyersolajmotorok és lokomobilok

Legjobb és legolcsóbb hajtóerő mezőgazdasági és ipari célokra.

Nincs robbanási veszély! se pénzügyöri ellenőrzés. Elsőrangú referenciák.

BACHRICH ÉS TÁRSA
BUDAPEST : WIEN : HAMBURG

MOTORGYÁR

Wien, XIX/7, Heiligenstädterstrasse 83.
Magyarországi mintaraktár és iroda:
Budapest, V., Szabadság-tér 17. (Tózsde-palota).

Bolinder

nyersolajmotorok
nyersolajlokomobilok

Szabó Emil és Társa cégnél

Budapest, V., Ferencz József tér 6. szám
(Gr. sham-palota, a lánchiddal szemben) kaphatók.

Sürgőnyeim Szabóék Budapest.

Telefon 76—48.

Szivógázmotorok. : : Benzinmotorok.
Cséplőgépek. : : Malomberendezések.

Árjegyzék ingyen és bérmentve

A legjobb padlómáz

FRITZELAKK

TARTÓS! : : ELEGÁNS!
: : KIADÓS! : :
! HASZNÁLATBAN A LEGOLCSÓBB!

Tudományos lapokban az egészségügyi szabályoknak megfelelő összeállításánál fogva dicsőreleg felemlítve.

Kapható Csáktornyan: GRANER TESTVÉREKNÉL.

A Széchenyi utcai 420. sz.

új ház

(3 szoba, konyha, éieskamra, pincze, istálló, műhely és szin, 200 ööl telkekkel

eladó.

Bővebbet a tulajdonosnál.

VASZARY GYULA kovács uyanott.

JOL JAR
NA VALÓDI PALMA KAUCSUK SAROK VAN CIPŐZÉN

ROSSZUL JAR
NA NEMÜVELA VÉDJEGYRE TESSÉK ! KIPRODOLJA!

Szőlősgazdák!

Memeken és között földön.

A ki borát mindenkör jó áron és hamar akarja eladni, illetveven De la wareszűtő szőlőföldjeire is, és ha a hiányzó tökélet ezzel pótolja, az ilyen vegyes bor oly finom lesz, hogy drágán és hamar elkel.

Ezt bizonyítjuk, kik már termeljük és bizonyítják a nagy borkereskedők, a kik 60-80 koronáért is megveszik hektóját, ha százezer hold lyent teremne is. Permetezés nélkül a mult évben is perenosporától mentes nagy termést adott (holdanként 35 hektó).

Vesszőről árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy Gábor szőlőnagybirtokos Kóly Bihar-m.

Posta, tévirda és távbeszélő állomás.

Levelezés: magyar, román, horvát, szerb és német nyelven.

Pionica községben.
(verőczei járas)

18 hold termőföld

(6 hold kaszálót, két házelyet, szőlőt, gyümölcsöst, szántóföldet foglal magában)

==== eladó. ====

Bővebbet az Eszék-rétfalui ref. tanítónál
vagy a jegyzőnél.

782 3-5

539/1910.

HIRDETMÉNY.

Alulírott községi elöljárók ezennel közhírré tesszük, hogy Kisszabadka község határában gyakorolható

vadászati jog

1910. április hó 14-én d. u. 2 órákor — 1910. augusztus 1-től számítandó 6 évi időtartamra. — Kisszabadkán a körjegyzői irodában nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek bérbe fog adatni.

Árverési feltételek a körjegyzői irodában, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kisszabadka, 1910. március 24.

Puhr Mihály
jegyző.

791 1-2

Novák Jakab
bíró.

Aki butort

BUDAPESTEN AKAR VÁSÁROLNI,

saját érdekében cselekszik, ha vásárlás előtti megtekinti a

„BUDAPESTI ASZTALOS IPARTESTÜLET“

védnöksége alatt álló

BUTORCSARNOK ÉS HITELSZÖVETKEZET

áruccsarnokai, melyek a következő helyeken vannak:

VIII., József-köru 28. sz. (Békkocsis-utca sarkán).

IV., Ferencziek-ere 1. sz. (a királyi bérpalotában).

Ezen szövözet az Országos Központi Hitelszövözetek tagja s ennek felügyelete alatt áll.

Vásárlási kényeszer teljesen kizárva. Ⓞ Stílezerű, modern lakberendezések.

Ⓞ Jutányos árak! Ⓞ Szavatosság az áru minőségeért. Ⓞ

Az áruccsarnokba kizárólag első rangu budapesti asztalosok és kárpitosok dolgoznak.

668 10-16

Első wieni férfi- női es gyermekruha raktár

R. ROSENBERGER (ezelőtt Alois Kürschner)

VARAŽDIN, Dráva-útca 3.

Értesítés. Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy különben is dúsan felszerelt raktáramat, válogatott ujdonságokkal u. m.: női paletók, kabátok, kosztümök, aljak, átvétők és kimonó gallérok, továbbá férfiföltönyök, felöltők, mindennemű gyermekruhák nagy mennyiségével láttam el, úgy hogy azon kellemes helyzetben vagyok:

szolid jutányos árért, igen jeles árút adhatni.

Szíves megrendeleseiket kérve, maradok

kiváló tisztelettel

783 3-3

R. ROSENBERGER (ezelőtt Alois Kürschner).